

meget trælsomme og tidstagende Arbejde. Det har der jo ikke været noget at gøre ved. Derimod er jeg glad ved den Ændring til § 82, som gaar ud paa, at naar en Person sættes under Tiltale for Mishandling af sine Børn eller lignende, og det under Sagen oplyses, at han er forfalden til Drukkenskab, kan han anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere i indtil to Aar, uden at det skal være en Betingelse, at hans med ham samlevende Ægtefælle giver sin Tilslutning dertil. Jeg glæder mig over, at denne Betingelse er gaaet ud, thi derved er der Mulighed for, at Bestemmelsen kan faa nogen praktisk Betydning.

Endelig er vi fra Mindretallets Side uenige med Flertallet om Udredelsen af Udgifterne og vilde her ønske, at man var gaaet tilbage til Kommissionsforslaget. Vi finder, at dette i saa Henseende afvejede Statens og Kommunernes Pligter paa en langt heldigere Maade end Regeringsforslaget, der i for høj Grad fritager Statskassen for Deltagelse i Administrationsudgifterne, særlig paa de store Kommuners Bekostning. Da det imidlertid vilde være ganske unyttigt at stille disse mange og besværlige Ændringsforslag fra Kommissionsforslaget her, har vi undladt dette, men gør det dog kun i det Haab, at hvis der er nogen Mulighed for ved Forhandlingerne i Folketinget at naa til et mere rimeligt Resultat, vil dette ogsaa blive opnaaet.

Med Hensyn til alle de øvrige Ændringsforslag og den nærmere Ordning i det hele, saaledes som denne vil blive, hvis Lovforslaget, som det foreslaas ændret, vedtages, kan jeg ganske henholde mig til Ordførerens Bemærkninger og til Betænkningen. Der har ikke været Tid og ikke særlig Grund til at komme ind paa de mange forskellige Betragtninger, der har været gjort gældende udefra, alle de kritiske Udtalelser, der er fremsat paa talrige Møder og i Artikler i Dagspressen og i Tidsskrifter. Jeg skal derom kun gøre den Bemærkning, at jeg synes, vi nu har faaet skabt et efter Forholdene forsvarligt Skelet, saaledes som sociale Love altid vil være, hvor det afgørende bliver, om det udfyldes paa den rette Maade, baade ved Administrationens Arbejde og ved Befolkningens Interesse for Gennemførelsen. Det vil kunne lykkes her, hvis de, der er saa ivrige til at kritisere, vil være lige saa ivrige til at deltage i det positive Arbejde ude omkring, navnlig ogsaa i Tilsynet med Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der foreslaas.

Som Sagen ligger, vil jeg altsaa, selv om vi fra socialdemokratisk Side langt fra er

tilfredse med den Skikkelse, Lovforslaget har faaet, dog hævde, at dette betyder saa mange og afgørende Forbedringer i Sammenligning med den gældende Lov, at det vilde være uforsvarligt, om vi ikke gjorde, hvad vi kunde, for at faa Ændringsforslagene vedtaget og den nye Lov ført ud i Livet saa hurtigt som muligt. Jeg skal derfor slutte med at anbefale mine Meningsfæller at stemme for samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag, idet jeg gaar ud fra, at de faa Rettelser, der af Ordføreren og af mig er paaapeget som nødvendige, vil blive foretaget inden Afstemningen ved tredje Behandling.

Marie Hjelmer: Ogsaa jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger ved denne anden Behandling af Forslag til Lov om Værgeraadssforsorg. I Betragtning af, at der allerede er talt længe og vidtløftigt om Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer, skal jeg indskrænke mig til at tale ganske kort.

Værgeraadssloven vil altsaa nu træde ud i Livet og gøre det med Tilslutning fra alle Partier. Det er rigtigt, som det er sagt, i Betænkningen, at hele Udvalget har været enigt om Betydningen af, at der ikke kommer til at staa partipolitisk Strid om Loven. Naar Forslaget da efter Udvalgsbehandlingen præsenterer sig for os som et Produkt af alle Partiers Bestræbelser og fremtræder som en enig Indstilling, uden at der er fremsat særlige Ændringsforslag fra noget enkelt Parti, skyldes det for en stor Del den behagelige og hensynfulde Maade, hvorpaa vor ærede Formand har ledet Forhandlingerne i den lange Tid, vi har beskæftiget os med Lovforslaget; men jeg kan dog ikke lade være med at udtale, at det ogsaa skyldes to Partiers Resignation. De Anker, som jeg paa mit Partis Vegne gjorde gældende ved første Behandling, kunde jeg desværre for en stor Del gentage i Dag. Værgeraadssloven fremtræder nok for os ændret i visse Retninger fra den nugældende Ordning, men den er dog ikke principielt saa forandret, at vi med god Grund kan tro, at den rigtig vil komme til at svare til den Hensigt, der fra første Færd var forbundet med den. Jeg er ikke saa optimistisk som den ærede foregaaende Taler. Jeg er ikke vis paa, at den betyder et saa umaadeligt stort Fremskridt, som han tror. Jeg er ikke helt sikker paa, at Værgeraadene for Fremtiden i langt højere Grad end tidligere vil kunne blive Børneopdragernes Raadgiver,